

עת"א 61194/08 - יבג'י יזרailov (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקה האסיר - זימוניים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 20-08-61194 יזרailov(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימוניים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבד הנשיא רון שפירא
עוטר	יבג'י יזרailov (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד רונן אביב
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימוניים
משיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

רקע לעתירה וטענות הצדדים:

העוטר מרצה את מאסרו ה-3 במספר, בגין עבירות התפרצויות לכלי רכב, גנבות, החזקת כלי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הוא נדון למאסר של שנתיים, חמישה חודשים ועשרה ימים החל מיום 18.09.11, וצפו להשתחרר ביום 20.08.19. המועד בו הוא יכול לעמוד בתנאים לשחרור מנהלי מוקדם החל ביום 01.06.21. העוטר לא שוחרר שחרור מנהלי מוקדם. מכאן עתירתו.

טענות העוטר:

העוטר מבקש לשחרור מנהלי, בהתאם לסעיף 86ג לפקודת בתי הסוהר, על-מנת לטפל בילדיו ובאשתו שנדבקה בנגיף הקורונה, ועל-מנת לסייע בפרנסת המשפחה.

לטענתו, בתקופת השחרור המנהלי הרלוונטיית השחררו אסירים אחרים מאותה קבוצה לה שיר העוטר, אשר מסרם ארוך משלו. לפיכך, הוא טוען לאפליה בלתי-מצדקת בין לבין אסירים אחרים.

עוד מפנה העוטר אל סעיף 86ד לפקודת בתי הסוהר, לפיו, אם ביום הקובל ישנים מספר אסירים בעלי תקופת יתרת מאסר זהה, יש לשחרר את כולם, גם אם בכך סך האסירים יפחית מהתקן. בנוסף, מדגש העוטר את חשיבות צמצום סך האסירים לאור סכנות התפשטות נגיף הקורונה.

עוד טוען העוטר כי גודל התא שלו לא עומד בקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 1892/2014, שם שב"ס חיבר להказות לכל עמוד 1

אסיר שטח מחייב של 4.5 מ"ר. כפועל יוצאה, כך לטענתו, כמה עיליה נוספת של חזרתו המנהלי מוקדם.

תגובה המשיב:

شب"ס מבקש לדוחות את העתירה. זאת מושם סעיף 86ג לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 קובע כי הנציב יורה על שחרור מינהלי כאשר סך האסירים גבוהה מהתקן האפשרי. אך, בתקופה זו סך האסירים עומד בתקן. כמו כן, שחרור מינהלי אינו בגדר זכות מוקנית לאסיר, והעובדה כי לא שוחרר העוטר אינה מצבעה על פגמם בקבלה החלטה בהליך מינהלי, כך שאין עילה להთערבות ביהם"ש. בנוסף, טוען שב"ס, כי מצב רפואי אינו שיקול רלוונטי לשחרור מינהלי, אלא לשחרור מוקדם על-ידי ועדת שחרורים מיוחדת, אליה לא פנה העוטר.

לענין טענת האפליה שהעוטר העלה, המשיב טוען כי לא מדובר באפליה, אלא בשיטת שחרור מינהלי חלקו, שלעיתים מובילה לכך שייתכן מצב בו אסיר פלוני ישוחרר לפני אסיר אלמוני, למטרות שיתרת מסרו של פלוני ארוכה משל אלמוני (בהתאם לחלוקת הקבוצות).

עוד מצין המשיב כי לא מדובר בהפעלת שיקול דעת לגבי זהותם של האסירים, והתייחס למקרים הפרטניים שהעלתה המשיב לגבי שחרור של אסירים ספציפיים, שלגשש העוטר מהוות אפליה. הסביר המשיב כי הם משתיכים לקבוצות שונות, וכך נוצר המצב כפי שתואר בדוגמה דלעיל.

דין והכרעה:

לאחר שנבחנו טענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי דין העתירה להידחות, מהטעמים שיפורטו להלן.

כאמור, העוטר מלון על כך שלא השחרר בשחרור מינהלי, וסביר כי ההחלטה שלא לשחררו נגעה בטעמים פסולים.

כפי שציין המשיב, שחרור מינהלי אינו זכות מוקנית לאסיר; סעיף 86ג לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב-1971 קובע כי כאשר סך האסירים עולה על תקן הכליאה, יש לשחרר אסירים מסוימים בהתאם לקריטריונים שנקבעו, בטרם השלמת תקופת מאסרם. מדובר בכלל התחמיזות עם עומס וצפיפות, ולא כחרור בזכות [רע"ב 7397/17 **מחמד אבו זאייד נ' שב"ס** (01/12/2019)].

בנוסף, הלכה פסוקה היא שבית המשפט לא יבוא בנסיבות המינהלית, ולא יחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו. לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת שב"ס, ואין מדובר באפליה כפי שטען העוטר; בדוגמאות שהביא העוטר לחיזוק טענותו, טעה העוטר בשיכו את אותם אסירים לקבוצתו שלו. יתרת תקופת המאסר של אותם אסירים אמן ארוכה יותר, אך בהתאם לנחיי שב"ס ולהLOCATION הקבוצות, ההחלטה על שחרורם נכונה ואני נגעה בטעמים פסולים.

נעיר, בהקשר זה, כי ניתן שהבהרת אמות המידה לקיצור מאסר בדרך של שחרור מינהלי מוקדם הייתה מוגעת חלק

מהעתירות לעניין זה. העדר הבניהות והשקייפות הציבורית יוצרת תחושות של אפליה וקיפוח ונinan היה ליתרן לו אמות המידה היו גלויות וברורות. ראוי כי שב"ס ישකול את הנושא. עם זאת, ומעבר לטענה כללית בעתרה על אפליה וכד' לא הצבע העותר על כל פגם בהחלטה שהתקבלה, לא בהליך ולא בשיקול הדעת המנהלי לעניין בחירת האסירים ששוחררו שחרור מנהלי מוקדם.

לענין התפשטות נגיף הקורונה, יש לציין כי לאחרונה דחה בג"ץ על הסף עתירה לעדכון תקן הכלילאה ולצמצום ההתקשרות בבתי הסוהר. בג"ץ קבע כי מדובר בטענות דומות לאלו שהועלו בbg"z 2023/4, ובשל סמיכות הזמן והיעדר שינוי משמעותי במצב הקיים, לא ראה טעם לדון בכך שוב [בג"ץ 3300/20 המוקד להגנת הפרט נ' שירות בתי הסוהר (24/06/20)].

לענין עמידה בדרישות בג"ץ "שטח המchia" (1892/2014), מותב זה קבע לאחרונה כי שב"ס לא נדרש לעת ההזז לק"ם התנאי שנקבע בפסק הדין שענינו מרחב מchia של 4.5 מ"ר לאסיר [עת"א 16863-08-20 16863 חבישי כמאן נ' מדינת ישראל (16/09/20)].

לאור המפורט לעיל, העתירה נדחתת.

יש להעביר את פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלוקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"א, 01 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא